

Reisinger János: Látomás az ökumenizmusról

Mindannyian, akik a mai világban élünk érzékeljük a világvallásoknak és azokon belül is az egyes egyházaknak a nagy megélnkülését, tevékenységük, befolyásuk megerősödését. Kevesen tudják azonban, hogy a Bibliában erről egy nagyszabású és egy igen megrendítő látomás található. A Jelenések könyve negyedik, utolsó vázlatpróféciájában, amely egészen a hét csapásig és a földi történelem drámai befejeződéséig is elér.

Csak fejezetek szerint mondom:

A 15. fejezet bevezető látomás a hét csapáshoz.

Maga a hét csapás a Jelenések könyve 16. fejezete;

Már a hatodik csapásnál jelzést kap, hogy Jézus érkezik, mint fölmentő, mint szabadító és a hetedik csapásnál zárul le a földi történelem. Jézus Krisztus angyalseregek kíséretében, mint megváltó, mint a teljes megváltás véghezvivője beavatkozik a földi eseményekbe. Ezután a 17. és 18. fejezet ez a bizonyos visszatekintő kinagyítás a vallások egyesüléséről. Maga a 17. fejezet a bevezető látomása ennek a fejezetnek. Ennek a világméretű valláspolitikai egységnek az ábrázolása és a 18. fejezet ennek a világegységnek, az egész világot maga alá temető nagy összeroppanása.

Még egyszer, a 17. fejezet a világegységnek, az ökumenikus egységnek a bemutatása és a 18. fejezet pedig egy drámai folytatás, ahogy ez az egész összeroppan, elveszíti a tömegbázisát, emberek előtt lelepleződik hazug jellege, szembefordulnak vele. De ekkor már késő, a földet kezelhetetlen állapotok jellemzik. Jézus megjelenése szükségszerű és elkerülhetetlen!

Mivel olyan témáról szól az előadás, melynek címében idegen kifejezés van az ökumenizmus, így ez a szó, magyarázatra szorul.

Először is a fogalom: „oikoumene” görög kifejezés, amelynek latinósított változata az ökumenizmus. Az oikoumene annyit jelent, hogy az egész lakott föld. Tehát az egész lakott föld valamennyi vallását egyesítő törekvéstről van itt szó. Vigyázat, **az ökumenizmus nem annyit jelent, hogy csak a keresztény egyházakat egyesíteni!** Minden vallást egyesíteni, azon belül természetesen a keresztény vallásokat is.

Nagyon sokan nem ismerik ennek az idegen szónak a valódi jelentését. Az ökumenikus mozgalom tehát minden vallást közös nevezőre kíván hozni és szervezetileg is egyesíteni akarja. Ennek az ökumenikus mozgalomnak, ami 1948-

ban Amsterdamban öltött konkrét formát, a legfőbb csúcsszerve az Egyházak Világtanácsa. Rövidítése: E.V.T.

Az ökumenikus világmozgalomnak a csúcsszerve az Egyházak Világtanácsa, amelybe eredetileg protestáns egyházak, az összes protestáns egyház, Anglikán Egyház és az Ortodox Egyház kapott szerepet. A római Katolikus Egyház nem volt az Egyházak Világtanácsának a tagja. Ma sem tagja, de lényegileg a nyolcvanas évektől az egész ökumenikus mozgalomnak a vezető erejévé vált a római egyház.

II. János Pál pápával egy olasz újságíró, Vittorio Messori interjút készített. Különböző kérdéseket tett fel a pápának és ő válaszolt. Az interjúnak könyvvé rendezett címe: **„Átlépni a remény küszöbén”** lett. Az antikváriumokban beszerezhető könyvből, első kézből nyerhetünk felvilágosítást arra nézve, hogy a római pápaság intézménye hogyan is képzei el az ökumenizmust, hogyan is képzei el a vallásoknak az egyesülését. Szinte minden vallásra és a kereszténységen belül minden felekezetre kitér a pápa, hogy hogyan áll most az egység, az egységtörekvés.

Azt is el kell, hogy mondjuk, - még az idegen szónál maradva,- hogy az ökumenikus mozgalom 1948 óta sok világgyűlést szervezett. A leghíresebb az 1961-ben Új-Delhiben megtartott harmadik nagygyűlése, melyben elfogadták a bázisformulájukat, majd Nairobiban, Kenyában folytatott világgyűlés. Ezekről is tárgyyszerű felvilágosítást ad ez a kis könyvecske. Ami pedig a az ökumenikus mozgalomnak a hat alapeszméjét illeti, a tartalomjegyzékben is fel van tüntetve röviden mindegyik alapeszme után, hogy miről is szól a kifejtés. Ezt a hat alapeszmét érdemes megjegyezni, mert **maga az ökumenikus mozgalom hozta így nyilvánosságra és mind a mai napig ehhez tartja magát.**

Az **első alapeszméje** az ökumenikus mozgalomnak, hogy senki ne gondolja azt, hogy bárhol is léteznék az igazság a maga teljességében. Minden vallás és minden egyház csak egy-egy részt tartalmaz az igazságból. Veszélyes fellengzősség azt állítani bárki részéről, hogy nála van a teljes igazság. Ezt az első alapeszmét így hívjuk, hogy az „Igazság pluralizmusa!” Az igazság pluralizmusa annyit jelent, hogy az ökumenikus mozgalom kimondja: mindenhol, minden egyes vallásban van valamilyen igazság, de nem a teljes igazság. Azért is kell egyesíteni a vallásokat és az egyházakat, hogy megkapjuk a teljes igazságot.

A **második alapeszme** az, hogy ebből következőleg minden vallás és minden egyház hiteles, tehát valahogyan Istentől származik. Minden vallás és minden egyház számot vet Isten lényével. A szeretet törvényét hirdeti. Az, hogy különböző más törvények kapcsolódnak ehhez, ezek másodlagos dolgok. Egyik

egyháznak sincs joga a másakra azt mondani, hogy valamiképpen nem Istentől származik.

Ebből következik egy **harmadik alapeszme**, hogy az ökumenikus mozgalom elítéli a prozelitizmust.

Mi a prozelitizmus?

A prozelitizmus az-az egyik vallásból a másik vallásba való átlépés. Azt mondják, hogy nincs szükség arra, hogy egy vallásfelekezetben élő ember, ha megismer, vagy ő úgy gondolja, hogy megismert egy nálánál nagyobb igazságot, egy másik vallást, hogy ezt a másik egyházat válassza. Mindenki maradjon a saját vallásában, a saját egyházában, mert ott részesül az igazságnak egy-egy fénysugarából. Hogy a többi fénysugár máshol ragyog, majd az egyesítéssel mindenkire fog ragyogni. Az 1980-as évektől fogva mélyen elítélték a prozelitizmust, vagyis az egyik egyházból a másik egyházba való átlépést.

A negyedik alapeszme. Itt már nagyon konkrét szervezeti és politikai egységtörekvések szólalnak meg. A negyedik alapeszme szerint az Ökumenizmus mozgalom azért jött létre, hogy ne csak eszmeileg verjen hidat vallások és felekezetek között, hanem egyházszervezeteket is egyesítsen, vagyis egy nagy közös szervezeti keretet hozzon létre minden vallás és minden felekezet számára.

Természetesen mindegyik alapeszmét megpróbálják a Bibliából levezetni. Itt ennél a negyedik alapeszménél különösen sokat idézik János evangéliuma 10. fejezet 16. versét, amelyben Jézus azt mondja, hogy „majd lesz egy akol és egy pásztor”. A mi fordításunk, a Károli fordítás is azt mondja, hogy lesz egy akol és egy pásztor, tehát Jézus ilyen jövendölést adott, hogy majd lesz egy akol és egy pásztor?

Megdöbbentő dolog, de egy ilyen világméretű mozgalom, a helyett, hogy visszanyúlna a görög eredetihez, - a Biblia eredeti szövegéhez, - amelyben nem ez áll, hogy lesz egy akol és egy pásztor, hanem szó szerint ez áll, hogy „**lesz egy nyáj és egy pásztor**”. E helyett az aklok egyesítését tűzi ki célul. Óriási különbség van a között, hogy lesz egy akol és egy pásztor, mert ha Jézus valóban aklot mondott volna, akkor ez szervezetek egyesítését jelentette volna. Jézus nem aklot mondott. Jézus éppen az ellentétét mondta, hogy ő majd különböző aklokból ki kell szólítson embereket, mert az aklok a történelem előrehaladtával lényegileg hasznavehetetlenné válnak és az aklokból kiszólitott emberekből lesz egy nyáj és egy pásztor.

Az ötödik alapeszméje ennek a mozgalomnak, hogy az emberiség súlyos erkölcsi válságban van, de a földet meg lehet menteni. Az emberi történelem pozitív módon haladhat tovább, ha egyesítjük az erőinket. Hát ezért is maga ez a

mozgalom! Ez egy nagy vallásfelekezeteket egyesítő mozgalom, és mint látjuk majd a felolvasandó próféciából, egy világegyesítő mozgalom.

Ebből a **hatodik alapeszme** is nagyon gyorsan következik, hogy az ökumenikus mozgalomban résztvevő egyházak és vallások kivétel nélkül minden egyes tagjukat aktív társadalmi-politikai részvételre biztatnak. A jelszavakat mi is nagyon sokat hallhattuk az elmúlt hónapokban és egyáltalán az elmúlt évtizedben. Azt, hogy egy keresztény ember nem másodrangú állampolgár, egy keresztény embernek ugyanúgy bele kell szólni az ország politikai dolgaiba, a választásokba, a pártokra való szavazatokba. Az ökumenikus mozgalom ezt nem is tagadja, sőt nyíltan hirdeti, hogy az egyház és az állam kettéválasztását nem tudja elfogadni és az egyháztagnak nagyon aktív részvételt kell tanúsítaniuk bizonyos politikai küzdelmekben.

Még egyszer a hat alapeszme:

Az igazság pluralizmusa.

Minden felekezet hiteles egyház.

A prozelitizmus elfogadhatatlan.

Egyházszervezeteket, „karámokat” kell egyesíteni.

Az emberiség jövője forog kockán és ezért az embereknek nem szabad visszariadniuk a politikai szerepvállalástól sem.

Ennyit röviden magáról a fogalomról és a fogalom mögött megbújó tartalomról. Természetesen bennünket az érdekel, hogy a Biblia tud-e erről a jelenségről, tud-e a vallások egyesülési törekvéseiről? Ezt milyen előjellel látja el és egyáltalán mi fog majd ebből következni? Mielőtt felolvasnám Jelenések könyve 17. fejezetében az alapvető látomást, - amiről előre is mondom, hogy az egyik legborzasztóbb látomás, ami csak található a Bibliában. Ugyan tele van jelképekkel, de a jelképek nagyon könnyen azonosíthatók. Rendkívül megrendítő és letaglózó ez a látomás. Maga János apostol is a hatalma alá került. Azt olvassuk a 16. fejezet 17. versében, hogy János apostol, amikor látta ezt a látomást, nagy csodálkozással csodálkozott. Nagyon meg volt döbbenve, merthogy János apostol ismerte a jelképek többségét. Ismerte, hogy minek jelképe a sok víz, a tenger. Ismerte, hogy minek a jelképe a fenevad. Ismerte, hogy minek a jelképe a parázna asszony, vagy nagy prostituált. Ismerte, hogy minek a jelképei a parázna lányok. Ezek eléggé magukért beszélő jelképek, de ne felejtsük el, hogy János apostol az Ó - Szövetséget jól ismerte, és ezek a jelképek Hóseás könyvében, Jeremiás könyvében egytől-egyig megtalálhatók.

Mielőtt felolvasnám a látomást, azt is szeretném hangsúlyozni, hogy olyan emberek is meg tudták fejteni ezt a látomást, akiknek később, már a kereszténység időszakaiban, sajnos nem lehetett kezükben a teljes Biblia.

Mielőtt felolvasnám a látomást, hadd hangozzék fel egy híres részlet Dante Alighierinek az Isteni színjátékából, annak az első részéből. Tudjuk jól, hogy Dante a XIII-XIV. század fordulóján a pokolba helyezte azokat az egyházi főhatalmasságokat, és egyáltalán azokat az egyházi tisztségviselőket, akik elárulták Krisztus ügyét. A legmélyebbre a pápákat helyezte, a pokol legmélyebb bugyraiba. Miközben megszólítja ezeket az egyházi hatalmasságokat, a pokol 19. énekében, - a mi legjobb fordításunk szerint, Babits Mihály fordításában - a következőket mondja. A legfontosabb részt emeljük ki belőle.

Dante Alighieri: Isteni színjáték
Részlet a pokol 19. énekéből
(Babits Mihály fordítása)

„15. mert kapzsiságtok rontja a világot
jókat tiporva, rosszakat kímélve.
Már gondolt az Evangelista rátok,
mikor egy Nőt vizek fölött csücsülve
a királyokkal szajhálkodni látott.
Akinek e világra fölkerülve
hét feje volt s tíz szarv védte, ha küzdött;
de férje megrontá, bűnbe merülve.
Istenné tettetek aranyt, ezüstöt,
nálatok bálványimádó se rosszabb:
egyet imád az, százakat a püspök.
Aj, Konstantinus, látod, mennyi rosszat
szült nem megtéréсед, de adományod,
mellyel először lett egy pápa gazdag!”

Ezt írta Dante a középkor kellős közepén, nagyon pontosan megállapítva, hogy miről van szó. Amikor azt mondta, hogy a pogány vallásoknál is rosszabb az a vallás, – a pogány vallásokban egy bálványt imádnak az emberek -, de abban a vallásban, ami minden mást egyesít, százakat imád a püspök, mondja Dante. A Konstantinusra tett utalás annyit jelent, hogy ezt már az egész középkor tudta, hogy a kereszténység nagy eltorzulása a negyedik század elejére megy vissza, amikor Nagy-Konstantin császár a római birodalom kebelén belül elkezdte a vallásfelekezetek összeolvasztását és létrehozott egy egyetemes, vagyis katolikus vallást.

A katolikus annyit jelent görögül, hogy egyetemes.

Tehát egyetemesen mindenkinek igaza van, aki ennek a vallásnak a kebelére kerül. Mindenféle más vallás, római, görög, perzsa, egyiptomi vallások kultuszai, tárgyai és jelképei bevonultak a középkori hatalmi kereszténység

szinkretizmusába. Dante már a középkori vallásegysítést is ezzel azonosította. A Jelenések könyve 17. fejezetével és ezért hallottuk, hogy így nyilatkozott „Már gondolt az Evangelista rátok, mikor nagy vizek fölött csücsülve a királyokkal szajhálkodni látott.”

Látjuk majd a látomásban, hogy egy nagyon fontos összetevője van ennek a látomásnak.

A parázna lányoknak és a királyoknak, tehát az egyházfelekezeteknek és a politikai erőknek az összeszövődése. A Jelenések könyve 17. fejezetében így olvasom az első hét verset.

„És jött egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt, és szólt velem, mondván nékem: Jöjj, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, aki a sok vízen ül; Akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai. És lélekben elvitt engem egy pusztába és láttam egy asszonyt ülni egy vörös fenevadon, amely teljes volt káromlásnak neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva volt. Öltözött pedig az asszony bíborba és skarlátba, és megékesített volt arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, És az ő homlokára egy név volt írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznának és a föld utálatosságainak anyja. És láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyágtevőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkoztam, mikor láttam őt. És mondta nékem az angyal: Miért csodálkozol? Én megmondom neked, ez asszonynak titkát és a fenevadét, mely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van.”

Ezután következik az angyalnak a magyarázata, ami az egész 17 fejezetet kitölti, és amibe majd mi is bele fogunk tekinteni.

Hogy mennyire ismerték ezt a látomást?

Amikor kikerekedik a látomás képe János apostol előtt, nagy vizeket lát. Hatalmas tengert lát maga előtt. A tengeren egy fenevad ül és a fenevad (vadállat) hátán egy parázna asszony foglal helyet. A parázna asszonynak nagyon szép a ruházata, bíborba, skarlátba van öltözve. A jobb kezében egy aranyserleget tart, ami kívülről ragyogó, csodálatos, mindenkit elbűvölő, de belül tele van utálatossággal. Ezzel az aranyserleggel lerészegíti a föld lakóit és paráználkodik a föld királyaival.

Ő is, meg a parázna lányai is. A magyar fordításból ez az első olvasásra nem annyira derül ki, de amikor többes számban olvassuk az ötödik versben a jelkép azonosítását. Akkor, amikor mondja, hogy ez az egész látomás, amit látsz te János apostol, ez „a nagy Babilon, a paráznának és a föld utálatosságainak anyja,” akkor igen. Itt a többes számban álló paráznának az eredetiben nőnemű kifejezés. Így kellene ezt lefordítani pontosan, hogy ez a parázna lányoknak és a föld utálatosságainak az anyja.

Kikről is van szó ebben a látomásban?

Van szó egy parázna asszonyról, ez a fő parázna. Ennek a fő parázna asszonynak vannak parázna lányai, akik a föld politikai hatalmasságaival,- a királyok mindig politikai erőket jelentenek -, paráználkodnak, a föld lakosait pedig lerészegítik. Közben egy másik részegségre is felfigyel János apostol. „... láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyágtevőinek véréből;”

Itt nem babra megy a játék, itt életre megy a játék. Ez a hatalom a Krisztushoz valóban ragaszkodó emberek életére tör. Azt majd meglátjuk, hogyan is kell ezt elképzelni.

Ahogy ez az egész látomás kikerekedik János apostol előtt, egy nevet is ad ennek a látomásnak: „a nagy Babilon”. A Babel, vagy Babilon kifejezés a Bibliában, mindig a pogányság és a pogányság különböző szervezetei összeszövődésének a jelképe. Abból kiindulva, hogy az ókori Babilonban is rendkívül szorosra fűzték egymáshoz kapcsolataikat a politikai és a vallási erők.

Az ókori Babilonnak a jellegzetessége, hogy a babiloni papok és a babiloni császárok, uralkodók rendkívüli módon egyesítették a politikai és vallási hatalmat. Ettől a pillanattól fogva ezt a világkormányzást átvette Nagy Sándor és átvette az ókori pogány Róma is. A politikai hatalom az egyben a legfelsőbb egyházi hatalom is. Az egyházi hatalmak pedig részt kérnek a politikai kiváltságokból és előnyökből. Ezt már Nagy Sándor is így tette de Róma emelte tőkélyre. Az a pogány császári Róma, ahol a császár egy személyben volt a Pontifex Maximus, vagyis a legfőbb főpap, a legfőbb hídörző/hídverő. A politikai és a vallási erők egyesültek!

Ezt később sem tudták félreérteni. Mi Petrarcat, mint a szerelmi költészet nagy dalnokát tartjuk számon. Petrarca dalos könyvében a 138. szonettnek már az első versszakában ott van az azonosítás, amikor Rómát Babilonnal azonosítja. Ehhez Petrarcanak egyetlen egy bibliai könyvet kellett elolvasnia, ez Péter első levele. Péter első levele ötödik fejezetében van ez a híres bibliai azonosítás, amelyben az Apostol Babilonból küldi üzenetét. A valóságban Rómából írta a levelét. Rómát már Péter apostol is Babilonnak tartotta. Petrarca tizenhárom évszázaddal élt Péter apostol után, de szó szerint hagyja jóvá ezt a minősítést.

Petrarca szonettje:

Francesco Petrarca: Fájdalom kútja, dühödés szállása
A Daloskönyv CXXXVIII. szonettje
(Rónai Mihály András fordítása)

Fájdalom kútja, dühödés szállása,
bűn iskolája, bűsz, eretnek oltár!
Hamis, rossz Babel vagy, ki

Róma voltál,
sóhajnak, könnyeknek nincs itt megállása.

Álság kohója, börtön szörnyű mása,
hol nő a gaz, s hol minden jó
kiholt már!
Élőknek pokla! Krisztus Urunk hol jár?
Csoda, hogy vár még büntető csapása!

Atyáid ellen hol veszed a merszet,
ki egykor szüzi szegénységből lettél,
orcátlan ringyó? És mi a reményed?

Paráznaságod tán, vagy ebül szerzett
kincsed? Konstantin pedig vissza
nem tér!
De reng a föld, mely hátán
tűr ma téged.

Ennyit a XIII-XIV. századi itáliai költőknek a látomáshoz közvetlenül, vagy közvetve fűzött lírai megnyilvánulásából. Mi azonban kerekedjünk föl és próbáljuk azonosítani a jelképeket, egyiket a másik után.

„Lélekben elvitt engem egy pusztába és láttam egy asszonyt ülni egy vörös fenevaden, mely teljes volt káromlásnak neveivel, melynek hét feje és tíz szarva volt.”

János apostol, - ahogy az első versben mondja, - a sok vízen ülve látja ezt a bizonyos asszonyt, ezt a fenevadat és rajta az asszonyt.

A jelképeket, egyiket a másik után azonosítsuk. Ez annál is inkább megfelelő itt, mert a 17. fejezet 15. verse az első jelképet itt ebben a fejezetben azonosítja szó szerint. Nem mindig van ez így, de most így van, hogy a 17. fejezet 15. verse azonosítja a vizek jelképét. „És mondta nékem: A **vizek**, melyeket láttál, ahol a parázna ül, **népek azok, sokaságok és nemzetek és nyelvek.**”

A bibliának Dániel könyve hetedik fejezetétől fogva feltűnő jelképe a sok víz, vagy tenger. Nagyon híres jelkép lesz ez, de bármennyire is magától értetődő egy jelkép, a Biblia mindig azonosítja a jelképeket. Itt a sok víz, amiket láttál, „népek azok, sokaságok és nemzetek és nyelvek”.

Ez a sok víz, amin ül a fenevad és a parázna asszony, a föld összes nemzetét jelölik. Ezt a látomást sehova máshova nem tehetjük, minthogy a Jelenések könyvének is a végén van. De, ha nem lenne a végén, akkor sem azonosíthatnánk időrendben másra, mint a mai világra.

A világegység, az egységesülő világ!

Amikor a világtörténelemben eljutunk egy olyan pontig, ahol az emberiség nemcsak Európában, nemcsak Euráziában, hanem az egész világon egy globális, teljes egységet akar létrehozni. Ezért látja János apostol a fenevadat és a parázna asszonyt sok vízen ülni.

Második jelkép, hogy mi ez a fenevad?

Ennek a fenevadnak az előfordulása egybeesik a sok vízzel, mert Dániel könyve 7. fejezetében találkozunk először ezzel a fenevaddal is, amikor a történelem nagy hatalmait mutatja be a prófécia. Az oroszlánt, a medvét, a párducot. A párduc után jön fel a fenevad. Ezt a jelképet Dániel könyve 7. fejezetétől fogva a Bibliának számtalan fejezetében viszontlátjuk. A fenevadat nevezi máskor pusztító utálatosságnak is, Dániel könyve 9. fejezete, 12. fejezete. Maga Jézus Krisztus is szól erről a Máté evangéliuma 24. fejezetében. Jelenések könyve 13. fejezetében újra feltűnik ez a fenevad. A 17. fejezet előtt nem sokkal a 13. fejezet első versétől a következőt olvashatjuk:

„És láttam egy fenevadat feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve.

És e fenevad, a melyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adta az ő erejét annak, és az ő királyi székét, és nagy hatalmat.

És láttam, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesített; de az ő halálos sebe meggyógyított; és csodálván, az egész föld követte a fenevadat. És imádták a sárkányt, mint aki a hatalmat adott a fenevadnak; és imádták a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatik övele?

És adatott néki, nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és adatott néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. Megnyitotta azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak.

És adatott néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adatott néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen.

Annak okáért imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, mely a Bárányé, aki megöletett, e világ alapítása óta.

Ha van valakinek füle, hallja!

Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szenteknek békességes tűrése és hite.”
(Jelenések könyve 13:1-10)

A Jelenések könyve 13. fejezetének elején igen megrázó látomás ez a tengerből feljövő fenevad képe. A kilencedik vers nem véletlenül mondja a látomás után, hogy ha van füle valakinek, hallja! Jézus Krisztus szokta a tanításai végén ezt

mondani, hogy ha van füle valakinek a hallásra, hallja. Ez egy Jézustól származó kijelentés, mint ahogy az egész Jelenések könyve az. Jézus Krisztus nyomatékka figyelmeztet arra, hogy ennek a fenevadnak a kiléte egy percig sem legyen bizonytalan előttünk.

A tengerből feljövő fenevadról olyan sok mindent megtudunk a 13. fejezet 18. versében. Azt mondja Jézus:

„Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.”

Nem kisebb azonosítással, mint egy szám biztos azonosításával jelöli. Számokat akkor mond a Biblia, mikor valami nagyon biztos dolgot akar kimondani. Ha valami eddig bizonytalanságot árult volna el, hogy mi lehet ez a tengerből feljövő fenevad, akkor azt mondja Jézus, itt van ez a bölcsesség, akinek értelme van, számlálja meg, adja össze a fenevad számát, „mert emberi szám, és annak száma 666!”

Már a reformáció kora előtt sokan érintették azt a kérdést, hogy ez valóban mit jelenthet? Maga Luther és Kálvin egyöntetűen hivatkoztak arra, hogy a tengerből feljövő fenevad a római pápaság és ez nem is lehet más, mert Dániel könyve 7. fejezet 25. versétől fogva még a tejhatalmának az idejét is megadja, hét alkalommal.

Ez a bizonyos **42 hónap, vagy 1260 nap, vagyis 1260 év** a bibliai próféciák szerint. Ez a 13 évszázad a középkornak a kezdő és végpontját jelöli, ami egy nagyon hosszú történelmi időszak. De figyeljünk most csak erre az azonosító számra, hogy ebben az azonosító számban hogyan van jelen az, amit már a reformátorok megsejtettek.

Sem Luther, sem Kálvin, sem Zwingli ezt pontosan azért nem vezette le, de 1612-ben egy berlini főiskolai tanár, az akkori berlini protestáns főiskolának a rektora, bizonyos Andreas Helwig nevű, Európa szerte ismert humanista és protestáns tudós, Bellarminus francia püspök és bíboros egyik könyvére válaszul, 400 évvel ezelőtt 1612-ben megjelentette az Antichristus Romanus című könyvét. Antichristus Romanus, ami magyarra fordítva a római Antikrisztus.

A Római Antikrisztus című könyvében Andreas Helwig arra hivatkozik, hogy a 666, ahogy a Biblia megadja a kulcsot ennek a tengerből feljövő fenevadnak az azonosításához. A következőképpen végezhető el ez az azonosítás.

Ennek a tengerből feljövő hatalomnak **önmegjelölése** kell, hogy legyen, amit mond önmagáról ez a szám. Ez egy olyan hatalom, ami magát valaminek nevezi. Nem mások nevezik annak, ami, hanem önmaga saját elnevezése. A régi nyelvekben, a Héberben, a Görögben és a Latinban az elnevezéseknek és a betűknek számértékük is volt. Ennek a 666-nak nagyon egyszerű kulcsa kell, hogy legyen, mondja Andreas Helwig.

Az **első dolog** az, hogy saját magát Róma, a római pápaság hogyan nevezi?
A **második azonosító kulcs**, hogy ezt az elnevezést a saját nyelvén kell, hogy kimondja. Nem lehet Héber elnevezés, nem lehet Görög elnevezés, nem lehet Német, vagy Angol. Ha az ő hivatalos nyelve a Latin, akkor latinul kell, hogy ezt az elnevezést hordozza és önmagára vonatkoztassa.

A **harmadik magyarázati kulcs**, amit Andreas Helwig fölállított, hogy ennek az elnevezésnek, amit nem gúnynév miatt akasztanak rá, hanem a **saját maga nyelvén** adott önmeghatározása. Ennek az elnevezésnek egyszerűen, **a betűk számértékének az egyszerű összeadásából kell, hogy összejöjjön a hatszázhatvanhat.**

A római pápaság mind a mai napig a saját maga nyelvén Isten Fia helytartójának nevezi magát. A római pápa azt mondja magáról, hogy ő Isten fia, - tehát Jézus Krisztus - földi helytartója. Ezt a címet mind a mai napig fenntartja magának és igényeli, hogy a kereszténységben belül elsőnek tartsák. A saját maga magyarázata szerint Jézus Krisztus egy apostolra bízta a főhatalmat, Péter apostolra és Péter apostol utódai képezik a pápáknak a sorozatát. Mindegyik pápa Jézus Krisztusnak a helytartója. Ez latin nyelven a Vicarius, azaz helytartó. Filii, ez a fia birtokos esete.

Dei, Deus az Isten, ez is birtokos esetben áll, tehát a Vicarius Filii Dei. A klasszikus latin nyelv csak nagybetűket ismer, a kisbetűk használata későbbi fejlemény. Nagy Károlynak a kancellária minisztere, bizonyos Alcuinus vezette be 800 után a kisbetűk használatát. A nagybetűkben az U és a V ugyanaz a betű. Az U és a V a klasszikus latinban egy és ugyanaz a betű!

A V 5-öt jelent.

Az I 1-et jelent.

A C 100-at jelent.

Amely betűnek nincs számértéke, azzal nem kell foglalkoznunk.

Az A-nak és az R-nek nincs számértéke.

Az I az újra 1-et jelent.

Az U 5-öt jelent.

Az S-nek nincs számértéke.

Az F-nek nincs számértéke.

Az I az újra 1-et jelent.

Az L az 50-et jelent.

Az I az 1-et jelent.

A másik I az 1-et jelent.

A D az 500-at jelent.

A PÁPASÁG CÍME
Vicarius Filii Dei

V = 5	F = 0	D = 500
I = 1	I = 1	E = 0
C = 100	L = 50	I = 1
A = 0	I = 1	
R = 0	I = 1	+ 501
I = 1		
U = 5		+ 53
S = 0		
112		= 666

Az E-nek nincs számértéke.
Az I az 1-et jelent.

Ha így elvégezzük a betűknek a számmá való alakítását, - vagyis azoknak a betűknek, melyeknek számértékük van,- mondta Andreas Helwig. Jézus Krisztus arra hivatkozik, hogy akinek értelme van, az **egyszerű összeadással** adja össze a fenevad számát, mert annak száma 666.

Van egy 500-asunk, van egy 100-asunk, az hatszáz. Van egy ötvenünk, az 650-en. Van kettő darab 5, akkor máris 660-van, és van hat darab 1-es, ez 666.

Amikor megjelentette az Antichristus Romanus-t, amelyben kifejti az alapelveket, a Jelenések könyve **13. fejezet 18. verséből azonosította a fenevadnak a számát.**

Ahhoz, hogy teljesen nyilvánvaló legyen a dolog, a Biblia nem először mond el előre itt is, vagy húsz dolgot a tengerből feljövő fenevadról. Itt nincs mellébeszélés, nincs félreértés! Ezért is olyan határozott a kijelentés, hogy itt van a bölcsesség, meg akinek értelme van! Az egyszerű összeadással adja össze a fenevad számát, „mert emberi szám és annak száma 666.”

Ekkor már a 13. fejezet 18. versében előttünk teljesen világos, hogy ez a tengerből feljövő fenevad Rómát jelképezi. Nem, mint ókori Rómát, - mert a fenevad az ókori Rómának is a jelképe -, hanem itt már a tengerből feljövő fenevadnak egy parázna asszony is van a hátán. Ez már nem az ókori Róma, **ez már a középkori Róma**, sőt ez már **az egyházi Róma**, amely ígénye szerint az egész föld ura

akar lenni. Csakhogy az egész föld feletti hatalmat nagyon bölcsen, nagyon visszafogottan, emberszemek számára szinte láthatatlanul akarja átvenni és érvényesíteni. Ezért nagyon sok ember fel sem tételez olyant, hogy ez a hatalom valóban világhatalomra törne. De hát **ez a Bibliának az azonosítása**, és annak a látomásnak, amelyben a sok víz fölött ül a fenevad és egy parázna asszonyt tart a hátán!

Nézzük most a **harmadik jelképet** a fenevad után a parázna asszony jelképét. A Jelenések könyvében az egymást váltó próféciaik során többféle asszonnal találkoztunk.

Nevezetesen kétfélével. A 12. fejezet első verse és ennek a 17. fejezetnek a jelképi ellentét párja teljesen nyilvánvaló. A 12. fejezet első versétől olvashatunk a **nappa öltözött asszonyról**, ami az igazi egyháznak, a **Krisztushoz hűséges egyháznak a jelképe.**

Az asszony napba van öltözve.

A lábai alatt a holdsarló és a fején tizenkét csillagból való korona jelzi az ószövetségi egyházat és az újszövetségi tiszta, igaz egyházat is, aki a Völegényhez, Jézus Krisztushoz ragaszkodik.

A parázna asszony teljesen egyértelmű jelkép. Hóseás könyvében, Zakariás próféta könyvében, Jeremiás próféta

könyvében, már az ókori próféták is a más népekkel és más hatalmakkal paráználkodó Izraelt a parázna asszonyhoz hasonlították.

A tiszta asszony a Krisztushoz hűséges egyház jelképe.

A parázna asszony a Krisztus nevét valló, de valójában a Krisztushoz hűtlen egyház jelképe.

Miben hűtlen? A tanításaiban? Minden tanításában, vagy csak néhány tanításában? A Biblia nagyon rövidre zárja a kört és itt jön a **negyedik jelkép**, amely azt mondja ebben a látomásban, hogy ez az asszony a föld királyaival paráználkodott.

A király kifejezés a Bibliában mindig a politikai erők, a politikai vezető erők jelképe.

A Biblia nagyon egyszerűen mondja, hogy hogyan lehet megkülönböztetni a tiszta egyházat és a nem tiszta egyházat, a Krisztushoz hűséges egyházat és a Krisztushoz nem hűséges egyházat.

Mindig egy dolgot lássunk magunk előtt, - nem kell az egész tanítási rendszert áttanulmányozni, bár az is szemléletes és meggyőző erejű -, hogy a tiszta egyház az soha nem igényel politikai erőktől segítséget és alátámasztást.

A tiszta egyház, amely Jézust követi, Jézus tanításait hirdeti. A tiszta egyház elismeri az Istentől való függőségét, nem kíván politikai hatalmat és nem kíván beleszólást a társadalom hatalmi harcaiba. **A tiszta egyház** az evangéliumot hirdeti. Becsüli ugyan a politikai hatalmat, de **független tőle**. Ez az egyetlen dolog, amit meg kell figyelni a történelem folyamán. Ha ezt megfigyeljük, mindjárt látni fogjuk, hogy hol lehet keresni a tiszta egyházakat és hol lehet keresni a parázna egyházakat.

Az az egyház parázna, ami a maga tevékenységéhez, hatásához igényli a politikai erők közreműködését, és ami ezzel jár. A politikai erők hatalmának igénylése, az elsősorban pénz igénylés, másodsorban befolyás, hatalom, lelki hatalom igénylése az emberek fölött. Ez egy meghatározott csomag! A hamis egyházak mindig alá akarják támasztani a hatásukat, a befolyásukat valami földi eszközzel, valami emberi eszközzel. Pénzzel, testi hatalommal, főleg lelki hatalommal, mert az embereket lelkileg nagyon könnyű megfélemlíteni. Például, ha az emberek előtt arról példálózunk, hogyha nem ide tartozol, el fogsz kárhozni, vagy hogyha meghalsz, nem fogsz üdvözülni. Ezek sokkal alkalmasabb fegyverek az emberek kézben tartására, mint a szuronyok és a puskák.

A hamis, a parázna asszony itt azért hamis és parázna, mert ki is mondja, hogy ül a vörös fenevadon és külsőleg nagyon szép, mert öltözik bíborba, meg skarlátba, felékesítetik arannyal és drágagyönggyökkel és kezében egy arany pohár van, tele utálatosságokkal. De ez az asszony paráználkodik a föld királyaival, és a paráznaságának borával megrészegeti a föld lakosait.

A következő jelkép, amit azonosítanunk kell ezután, hogy mi ez az **arany pohár**, ami kívül szép, belül viszont telve van utálatosságokkal és alkalmas arra, hogy lerészegetsen. Nem csak hatalmakat részegetsen le, hanem főleg tömegeket részegetsen le. A bódító ital kifejezés Ézsaiás könyve 24. fejezetétől ismert a Bibliában. Itt adja először hírül a Biblia azt, hogy a paráznaságot bizonyos lelki, szellemi tanításokkal alapozzák meg. Itt nem egy szó szerinti lerészegetésről van szó!

Nem annyit jelent, mint a korteshadjáratok idején, amikor poharat nyomnak az emberek kezébe és abba bort és pálinkát mérnek, hanem olyan tanításokat hirdetnek, amelyek az embereket elbűvölik, elkábítják, és az emberek odaadják mindenüket ennek a hatalomnak, vagyis bibliai szóval imádják ezt a hatalmat. Teljes mértékben alárendelik magukat ennek a hatalomnak. Ennek a hatalomnak mindig is ez volt a jellegzetessége, a parázna, bódító ital. Először lelkileg tudta megnyerni az embereket a saját céljainak. Dániel könyve 7. fejezetétől ismert, amikor ezt a hatalmat annyira pontosan bemutatja ott a látomás, hogy a fenevad fejéből kijön a tíz szarv. A fenevad fejéből kinövő **tíz szarv az európai államok jelképe**. Az ókori Róma bukása után az európai államok viszik tovább Európa örökségét, de, ami a legfőbb ott a látomásban a tíz szarv közül észrevétlenül, lassan, lépésről lépésre egy kis szarv emelkedik ki, méghozzá úgy, hogy három más szarvat kiszakít. A kis szarvban okos szemek vannak és nagyokat szóló száj.

Ennek a hatalomnak óriási szellemi ereje van. Meg tudja győzni az embereket! El tudja hitetni az embereket a maga céljainak a kiválóságáról! Elsősorban a gondolkodásával, a nagyon magasrendű bölcsességével, teológiájával, filozófiájával és a nagyon magasrendű beszédével. A retorika mindig is hozzátartozott ahhoz, hogy egy eszmét nagy tömegek számára hihetővé,- és elfogadhatóvá - tegyenek.

Ennek a világegységnek a kimunkálásában a parázna asszony játssza a főszerepet, a maga kezében levő serleggel, annak érdekében, hogy a föld királyait és a föld népességét abba az állapotba helyezze, hogy kívánják az egységet. A mai egységtörekvésekben megfigyelhetjük azt, hogy ezek nem olyan egységtörekvések, mint a középkor elején voltak. A középkor elején az emberekre felülről rákényszerítették az egységet.

Ma fordított a dolog!

Ma a legkisebb embert is meg akarják nyerni arra, hogy egyezzen bele, tartsa kívánatosnak ezt az egységet. Úgy tüntetik fel, mintha ez egy alulról jövő kívánság lenne, és ez félelmetes. Félelmetes, azért, mert ha valaki el tud úgy hitetni tömegeket, hogy ő – a tömeg - kívánja ezt az egységet, ez létre is jön. De utána, amikor ez az egység recsegve, ropogva fog szétmenni, akkor mit mondjanak a szerencsétlen emberek arra, amit ők akartak? Amit az emberekre rákényszerítenek, ott az emberek mindig valamilyen feszültségben vannak azokkal a tervekkel kapcsolatban. De azokból a tervekből, amikre megnyerik, leitatva és elbódítva az embereket. Úgy, hogy maguk kívánják az egységet. Olyant, amit maguk sem tudnak, hogy mit kívánnak, de maguk kívánják, abból hogyan kászálódjanak majd ki?

Ebből a leitatásból érthető az egész 18. fejezet. Amikor ez a nagy világegység összeomlik,- a Jelenések 18. fejezete ezt mondja el -, akkor az emberek a fenevad és a parázna asszony ellen fordulnak a maguk dühében és tehetetlenségében. De mit tudnak már csinálni?

Ez olyan, mint ahogy ma embereket hitetnek el brókerházak és bankok! Bizonyos dolgokba belevisznek embereket és utána csődöt jelentenek. Az ígért hozamért beadják az emberek a pénzüket, hogy sokat nyerjenek, és amikor jön az összeomlás,- hányszor láttunk már ilyen felvételt -, tehetetlen emberek veszik körül a brókerházat, vagy a bankot. Ott állnak, tüntetnek és legszívesebben megölnék azokat, akik őket becsapták. A pénzüknél már nyoma veszett! Körülbelül így gondoljuk el ezt, de nem kicsiben, hanem nagyban.

A jelképek sorából ne feledkezzünk el, ha már visszamentünk az eredeti görög szöveghez, az 5. versben a paráznákról. Itt két szövetség van. Van egy egyházi szövetség és van egy politikai szövetség. A politikai szövetséget jelképezik a

királyok, de az egyházi szövetségben nem csak a nagy parázna van, hanem a nagy Babilon, a nagy paráznáknak, - tehát a parázna lányoknak és a föld utálatosságainak - anyja. A parázna lányok kifejezés egyértelműen utal arra, hogy itt **minden egyház** benne van, itt több egyház van benne. Itt nem csak Róma vezeti a világot a politikai erővel való összeszövetkezésre, itt minden keresztény felekezet benne van. Kik vannak benn az ökumenikus mozgalomban? Az ökumenikus mozgalomban, tehát Egyházak Világtanácsában benne van az összes protestáns felekezet, benne van az Anglikán Egyház és benne van az Ortodox keleti kereszténység. Ezek a paráznák, - a többes számban írott paráznák - miközben van egy fő hatalom, ami vezeti őket, ez Róma.

Róma és az összes protestáns egyház, az Anglikán Egyház és az Ortodox Egyház. Ezért ajánlottam a II. János Pál pápa könyvének az elolvasását, mert itt a riporter nagyon becsületesen végig kérdezi a pápát, hogy tulajdonképpen kikkel hozható ma létre a világegység.

Rákérdez egyházakra, rákérdez például arra, hogy mi van az Ortodox Egyházzal és azt mondja, hogyha vannak is feszültségek az Ortodox Egyházzal, lényegileg csak liturgikus különbségek vannak. Egyazon eszmét, eszméket hirdetünk.

Mi van a protestáns egyházakkal? „A protestáns egyházakkal is megkötöttük, és azóta még inkább megszülettek az egyezségek. Legkiváltképpen az Evangélikus Egyházzal, amely a Református Egyházzal és a többi egyházakkal, három évvel ezelőtt visszavonta a lutheri tételeket a híres Augsburgi külön - megegyezésben.

Itt jelzi a pápa, hogy egy kis csoport van, akikkel nem köthető egység, **a Bibliához ragaszkodó protestánsokkal**, a Bibliához ragaszkodó protestánsokkal.

Aztán mi van az anglikánokkal? Az anglikánok csak politikai szempontból váltak el Rómától. Egy angol király hóbortja miatt követtek ők külön utat. Az anglikánokkal semmi különösebb probléma nincs.

Mi van a muzulmánokkal, hiszen annyira más vallás az Iszlám? Nem más vallás, ugyanúgy tanulhatunk tőle, az öt alapeszméjéből, az imádságból, a meditációból és egyéb más dolgokból.

Mi van a buddhizmussal, a hinduizmussal? Azoknak még személyes istenük sincsen, hát övelük is lehet egységet kötni? Semmi probléma, mondja a pápa! Mennyire meditálnak, mennyire nyugodt emberek, ötőlük is lehet tanulni. **Nem a különbözőségeket kell nézni, hanem azt, ami összeköt bennünket.**

Mi van a törzsi vallásokkal, akik tüzet gyújtanak és körbetáncolják a tüzet miközben az őseik szellemét idézik meg? Ő velük is lehet egységet kötni? Hát hogyne, hát mi is azt tesszük! Mi is az őseink szelleméhez fordulunk, a vértanúk, szentek közbenjárását kérjük, csak más formában.

Így, lépésről lépésre, fejezetről fejezetre kifejti a pápa, hogy lényegileg ma ennek a világegységnek,- ami először az egyházi tömbön belül fog létrejönni, utána a politikai erővel való szövetség fog majd egy és oszthatatlan tömböt alkotni -,

egyetlen kerékkötője van. Egyetlen kerékkötője van ennek a világegységnek,- ez így van pontosan meghatározva -, **a Bibliához hű protestánsok.**

Igen!

A Biblia mindig botránykő!

Az, aki a Bibliához ragaszkodik, Krisztus tanításaihoz ragaszkodik, az mindig kiváltja az ellenkezést és az soha nem egyezik azzal, amit az emberek akarnak létrehozni.

A Biblia szerint ez a világegység meg fog születni. Lépésről lépésre ez a világegység meg fog születni. De, hogy ennek mi az igazi célja és mi az igazi jellege, ezt csak a látomás utolsó mondata mondja ki.

A látomás utolsó mondata az a 6. versben, hogy **láttam**. Mit látott itt János apostol? Láttam, hogy az asszony, - mármint ez a parázna asszony - részeg volt a szentek véréből és a Jézus bizonyágtevőinek véréből.

Itt a végén, mintha egy kábulatból ocsúdnánk! Miről is van itt szó? Önmagában az egység, az egységbe fogni, az minden ember előtt valami pozitív töltetet hordoz. Ma az egységet az emberiség nem öncélúan hajhássza. Adjuk meg ezt a bizalmat a mai döntéshozóknak. Ma az egységről azért beszél mindenki, mert úgy gondolják, hogy az egység fogja megoldani ennek a szétagolt világnak a problémáit.

A világ a szélrózsa minden irányába fut, gondolkodásban, főleg erkölcsben. A népek nemzetek összetarthatatlanok, gazdasági kiegyenlíthetlenségek vannak, társadalmi feszültségek kulturális különbségek, a vallások között is nagy szakadékok tátognak. De, ha a vallások egységre jutnak, ha lesz egy erkölcsi minimum, ami egy **közös nevező**, amiben az emberiség egységre jut, talán megmenthető az emberiségnek egyébként katasztrofálisnak látható jövője.

Az egységet őszintén vágyják és kívánják azok az emberek, akik ebben fáradoznak. De talán senki nem látja, hogy mi ennek a vége! Volt itt Európában is egység, bár az csak európai egység volt a középkorban, de mire futott ki az-az európai egység?

Arra, hogy a középkorban megoldották a gazdasági egyenlőtlenségeket?

Arra, hogy a társadalmi feszültségeket eltüntették?

Arra ment ki az-az egység, hogy kulturálisan, vallásilag valami egyöntetűség kezdett Európában uralkodni?

Dehogyan!

Az egész középkor tele van a Krisztus bizonyágtevőinek üldözésével!

Akik nem fogadták el a kereszténységnek azt az eltorzítását, hogy a kereszténység politikai célokat kövessen. Akik nem fogadták el a Biblia meghamisítását, nem fogadták el azt sem, hogy a Bibliát tegyék félre az útból, azokat a középkorban

eretnekeknek minősítették. Üldözték őket, megölték őket! Az egész középkori egység az üldözéstől liheg!

Aki nem vett ebben részt, vagy nem fogadta el, vagy az uralkodó vallással szemben más felfogást támasztott,- ne feledkezzünk el Huszt János máglyájáról, ne feledkezzünk el arról, hogy meg akarták ölni Luthert is, hogy Kálvin húsz évig kellett, hogy rejtegesse a reformált felfogását -, az életével fizetett.

Az életével fizetett mindenki azért, hogyha nem tartozott a vallási-politikai egységbe és ez lényegileg ma is előrevetíti sötét árnyékát. A középkorban részeg volt a nagy középkori valláspolitikai egyesülés a szentek véréből és a Jézus bizonyosságtevőinek véréből!

Azok a Bibliához hű protestánsok, akik nem akarnak részt venni ebben az egységben és a világ problémáit nem ilyen egységgel akarják megoldani, hanem mással, azok üldözött emberek lesznek.

Mivel lehetne megoldani a világ problémáit?

Van alternatíva?

Egységgel lehet megoldani, összefogással, vagy valami mással?

A Biblia szerint mivel lehet megoldani a világ problémáit?

A világ összes problémájára egy szóval válaszol a Biblia, **megtéréssel!**

Ha valaki Istenhez tér az nem fogja gyűlölni a másik embert, nem fogja gyűlölni a másik vallású embert, nem fogja gyűlölni az életet és nem fogja gyűlölni önmagát. Ha valaki igazán megtér, az Istentől adott megoldás az egyéni életre nézve is - és a közösségi életre nézve is,- a megtérés.

De ha valaki nem tér meg, ha valaki nem fogadja el Isten szavát és Isten parancsolatait, sőt a Biblia nevében távolodik el a Bibliától, Krisztus nevében távolodik el Krisztustól és egy olyan egységet hoz létre, amiről a Biblia soha nem szól, akkor ez nem a világ problémáinak a megoldását fogja eredményezni, hanem csak egy látszatsmegoldást, amivel tele van a történelmünk. Legutóbb ötéves tervnek hívták gazdaságilag. Mindent kimutattak, mindent bizonyítottak, hogy meg fogja oldani a problémákat. Recsegve, ropogva összehuppant az egész keleti rendszer. Ugyan így lesz a valláspolitikai rendszerrel is!

Itt a 17. fejezetben nemcsak a 666 az azonosítás Rómáról, ez már a 13. illetve a 18. fejezetekben ott van. A 17. fejezetben, itt van a hét hegy is. A fenevad a hét hegynek a birtokosa, és ugyebár Róma hét hegyre épült. Ez egy nagyon kézenfekvő és biztos támpont. Egy nagyon egyszerű azonosítás olvasható itt a 17. fejezet 12-14. verseiben – „A tíz szarv pedig, melyet láttál, tíz király, - tehát tíz uralkodó, tíz hatalom, - olyanok, akik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. Ezeknek egy a szándékuk; erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen viaskodnak, de a Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és az ő vele való elhívtak, választottak és hívek is.”

A fenevadnak, Rómának a legfőbb szövetségese a tíz király, **az európai hatalmak**. A fenevadat, Rómát naggyá az európai hatalmak teszik.

Mivel?

Azzal, hogy Európa szellemi atyjának, lelki vezetőjének a római pápaságot tartják és Európának az egységét lényegileg a római pápaság fogja szavatolni. Így kerül sor majd a másik világhatalommal, az Amerikai Egyesült Államokkal való egységre.

Óriási egységtörekvések zajlanak a szemünk láttára! A Biblia azt mondja, hogy az európai egységtörekvésben újra főszerepet kap a római pápaság, a vallás, a vallás és a politikának az összekapcsolódása.

„A tíz királynak egy a szándéka, erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják”! Önmagáért beszél, hogy minden megválasztott európai kormányfő Rómába megy és a római pápától veszi el az irányítást. Így fognak egyesülni az európai hatalmak, és ami a legmegdöbbentőbb a 14. vers, amelyben a Biblia kerek-perec kimondja, hogy ezek,- a fenevad és a tíz szarv -, a Bárány ellen viaskodnak.

Itt nem akármilyen fog bekövetkezni!

Itt egy Krisztus ellenes, egy Krisztus és Isten szándékaival ellentétes egységtörekvés megy végbe, a megtérésre való evangéliumi felhívás, a valódi kereszténységre való törekvés helyett.

Ez a két választás áll ma a világ előtt, vagy a **politikai kereszténységnek** az irányítását, vagy a **lelki kereszténységnek** az irányítását.

A politikai kereszténység a politikai erővel való minél szorosabb kapcsolatot szorgalmaz, és azt ígéri, hogy a világot ki lehet vezetni ebből az óriási problémahalmazból.

A lelki kereszténység azt hirdeti, hogy a világot ezzel nem lehet kivezetni, soha nem is lehetett kivezetni. Ennek a vége az lesz, hogy a világ össze fog roppanni és ez az egység maga alá temeti, nem csak önmagát, hanem a világot. „Ezek a Bárány ellen viaskodnak”! Azt is mondja itt a 14. vers, hogy a Bárány fogja legyőzni őket. Nincs ma a földön hatalom, amely ezzel a hatalommal, a Jelenések könyve 17. fejezetében megjövendőlt hatalommal, a politikai ökumenizmussal újat merne húzni.

Ez világot elsöprő hatalom!

Senki ne képzelje azt, hogy létrejöhet bármilyen szervezet, vagy intézmény ezzel a világot elsöprő hatalom szemben. Isten hatalmára van szükség, a Bárányra van szükség, aki ellen hadakozik ez a világegység, de a Bárány el fog jönni. Jézus el fog jönni és az ő eljövetele fogja legyőzni.

Egy nagyon fontos és szinte szó szerint ehhez kapcsolódó prófécia olvasható, egy kicsit részletesebben a második Thessalonikai levél 2. fejezetében. Azt a mozzanatot írja le, hogy csak a Bárány eljövetele oldja meg ezt a problémát. Innen

nézve is szükséges Jézus Krisztus második eljövetele. Azt mondja itt a II. Thessalonikai levél 2. fejezetében a hetedik verstől, hogy „működik már a törvényszegés titkos bűne” és megjelenik majd az a hatalom, amely önmagát istennek nevezi és fölébe emeli magát Istennek, mondja a negyedik verstől már. Sőt mindannak, ami istentiszteletre méltónak mondatik. Amikor leírja ezt az egész gépezetet, ami a működését tekintve évszázadokra tekinthet vissza,- most csak újra reaktiválódik, újra hatékonyá válik -, akkor a 8. verstől a 12. versig ezt mondja Pál apostol -, „És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának leheletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével. Akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy kárhoztattassanak mind, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.” Már első hallásra is feltűnnek ezek a súlyos kifejezések!

Egy másik prófécia azt mondja, hogy ennek az egész hatalmi összeszövetkezésnek a lényege az **igazságtalanság és a hazugság**. Ez a hatalom a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival fog eljönni, és óriási csodákat fog produkálni az egész földön. A Jelenések könyve 13. fejezetében az Amerikai Egyesült Államokkal kapcsolatban olvashatjuk, hogy szintén óriási jeleket és csodákat fog tenni, mert azok az emberek, akik nem gondolkoznak és mértékül nem az Isten szavát választják, azok a szemüknek fognak hinni. Ezáltal ma az emberiség rendkívül megtéveszthető és rendkívül becsapható.

Aki majd pontot tesz ennek az egész hazugsághalmaznak a végére, ez az ÚR lesz, aki az ő megjelenésének feltűnésével és szájának leheletével fogja megoldani ezt a kérdést. A Jelenések könyve 18. fejezete, - olvassák el -, leírja, hogy az egész világ egy lesz. Az egész világ, gazdaságilag, kereskedésben és összeköttetésekben egy lesz. Valóban egy világháló képe rajzolódik ki előttünk, szó szerinti értelmében, és ez a világ mindennel kereskedik, legfőképpen az emberek lelkeivel is, mondja a 18:13-om.

Ez egy félelmetes vers!

Adnak, vesznek mindent, az emberek lelkeit is!

A lelkek fölötti tömegmanipuláció!

Az emberek megnyerése az egységnek!

Hadd vessem fel a kérdést,- aki csak egy minimális vallástörténeti ismerettel rendelkezik -, a kereszténységben vagyis **az igazságnak van alávetve az egység**, - ez a bibliai kereszténység álláspontja.

Vagy **az egységnek van alávetve az igazság**, ez a politikai kereszténység álláspontja.

Ez mindig is így volt, csak most kicsúcsosodik. Most tényleg merev összeütközésbe kerül a két dolog egymással és, hogy ez mit fog eredményezni a napok gyakorlatában, a keresztény embereket milyen választás elé fogja állítani, ezzel kell folytatnunk és egyben befejeznünk.

A harmadik nagy művész,- Michelangelo - aki a rajz, a freskó, a szoborkészítés művészete mellett szintén hatalmas nagy verseket, szonetteket is írt. Az egyik legnagyobb szonettje nem sokkal marad el Dante és Petrarca azonosítása után. A szonettnek a végére is odaírja, - a keltezésnek is fontosságot tulajdonítva, - **kelt Rómában, a pogányság hazájában**. Ezt már nagyon sokan látták, tudták a középkorban is, hogy Róma csak látszatra vallásos. Róma csak látszatra a kereszténység zászlóvivője. Róma azzal, hogy minden vallást magába ömlesztett és a vallást politikai célokra alakította át lényegileg. Itt az utolsó jelkép, amiről ne feledkezzünk el, a vallástörténet legnagyobb utálatosságát hozta létre.

Feltűnt sokszor a kifejezés, hogy a serleg kívül szép, de belül tele utálatosságokkal. A Bibliában az **utálatosság** kifejezés is jelkép. Az utálatosság annak a jelképe, amikor pogány vallásokat közös nevezőre hoznak össze és összezagyválnak. Már az ószövetségben a 96. Zsoltár 5. verse azt állítja, hogy vallásokat azért nem lehet közös nevezőre hozni, -még egyszer, - vallásokat azért nem lehet közös nevezőre hozni, mert a történelemben van **egy igaz hit és igaz vallás**, amit Isten adott. A többi vallás, bármennyire is legyen tele az igazság részleteivel, a pogányok minden istene bálvány!

Az összes vallás bálványimádó vallás!

Nem az Isten bocsátotta az emberiségre ezt a sok vallást.

Az Isten adott magáról kinyilatkoztatást, adott önmagáról hírt. **Ami vallások, felekezetek vannak a földön, ezek nem az Istentől származnak**. Az Isten nem akarja összekeverni az embereket ezzel a sok vallással. Ezért mondja Pál apostol az első Korinthusi levél 10. fejezet 20. versében, hogy „akik a bálványoknak áldoznak, az ördögnek áldoznak.”

Fellebbenti a fátylat a Biblia, nagyon határozottan, hogy a vallások mesteri alkotásai annak a sárkánynak,- akit itt emleget a sok prófécia -, aki Isten ellen ilyen eszközökkel küzd. Sátán legfőbb fegyvere Istennel szemben, és az igazi kereszténységgel szemben a hamis vallások és a hamis felekezetek felvonultatása.

A vallások nem Istentől származnak!

A vallások megtévesztő jellegükkel alkalmas eszközök Isten ellenségének a kezében, hogy az embereket félre lehessen vezetni. Sátán óriási intelligencia. Nagyon jól tudja, hogy a hazugságaiba mennyi igazságot szabad beengedni –

becsempészni - hogy az emberek előtt ezekkel az igazságokkal a hazugság is elfogadható legyen.

Az az ember, aki nem ismeri a tiszta igazságot, az Istentől jövő igazságot, vagy aki még habozik, hogy most tényleg, van ilyen? Van egy biztos mérték? Van egy Istentől jövő biztos híradás? A Biblia valóban ez? Aki a Bibliát nem úgy tartja a kezében, mint Isten kinyilatkoztatását, mint a biztos mértéket, az biztos, hogy tévedésből tévedésbe esik, mert minden vallásban lehet jót találni, azt nem tagadom. Minden vallásban vannak meggyerő és igaz mozzanatok, de ezért veszélyesek, mert csak **részleteikben igazak**. Egészükben az igazságnak és hamisságnak mesteri keverékét, elegyét képezik.

Látták ezt már a középkorban, akkor is, amikor nem volt felszabadulás és nem jött el még a reformáció, de Michelangelo már megérte a reformációt. Nagyon érdekes, hogy ezekről a nagy művészekről is mi minden derül ki. Pár évvel ezelőtt restaurálták a római Sixtus kápolnának az utolsó ítéletét és rájöttek arra, hogy Michelangelo freskójáról mi mindent vakartak le és tüntettek el és festettek át. Nagyon világosan láttak művészek és gondolkodók, Leonardo Da Vinci is, Michelangelóhoz hasonlóan. Masszívan egyházellenesek voltak, nem Isten ellenesek voltak, egyházellenesek voltak, mert látták a nagy különbséget Isten és kívánalmi, és a fennálló, eltorzult, politikaivá vált egyház és kívánalmi között, ezért örökítették meg az erre valló meglátásaikat.

Michelangelo Buonarroti: Levél II. Gyula pápa Rómájából
(Majtényi Zoltán fordítása)

Karddá, sisakká kovácsolva kelyhe,
vérét osztják mocskos kufár-marokba,
keresztje pajzs lesz itt, tövise kopja,
és mégis tart még Krisztus úr türelme!

De többé már ne merjen járni erre:
átdöfnék, vére egekig zubogna,
a bőrét rófre mérné maga Róma,
hol minden jónak útja elrekesztve.

Bár vágytam kincsre s telt is némi
munka két kezemtől, ím:
condra földi testem, s úgy szenvedek,
mint Mór földön Medúza.

S bár szegénység "kedves" is

a mennyben,
hogy kárpótol az ég, ha összezúzza
hitünket e baljós jel menthetetlen?!

**Kelt Rómában,
a pogányság honában.**

Zárszó:

Nagyon jól jegyezzük meg a jelképek azonosítását. Soha nem mondtam, soha nem mondtuk, hogy a Biblia a római katolikus emberekre mondta volna ezt a jelképet. Még egészen pontosan az sem mondható, hogy az egyházra.

Itt egy **hatalomra** használja ezt a jelképet, aki a főhatalmat, az egyházak, a keresztény felekezetek és ez által az összes vallás fölött akarja gyakorolni.

A 666 egészen nyilvánvaló és világos, a római pápaság azonosítása és jelképe a Bibliában.

De, hogy a gyakorlatban ez mit jelent?

Mit jelent **katolikusnak lenni a szó politikai értelmében**, ami a politikai kereszténység álláspontja?

Mit jelent valóban **katolikusnak lenni, a szó bibliai értelmében**? A Bibliát egyetemesen elfogadni, ez a lelki ökumenizmusnak az álláspontja.